

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב''ה

תיק 6/1268908

בבית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

לפני כבוד הדיניים :

הרבי אברהם שמן, הרבי אברהם אבידר, הרבי דוד גרווזמן

התובע : פלוני (ע"י ב"כ עוזי אבי קורצברג)

נגד

הנתבעת : פלונית (ע"י ב"כ עוזי דן תורג'מן ועו"ד שרון בן זאב)

הندון: **שלילת מזונות קטין כשהאם מסרבת להפגיש אותו עם אביו בגין החלטות בית הדין**

פסק דין

בפניו בקשה לקבעת מזונות לקטין.

**לצדדים ילד בן 5, אוטו האב לא ראה כבר למעלה משנה וחצי. איך זה יכול להיות !!
 מדוע בית הדין הרבני לא מזכירلوحות זמינים במטרה לחדש את הקשר? עצוב.**

כפי שמתברר, האם אינה מקיימת את הוראות בית הדין להבאת הקטין למפגש עם האב ומפרה סדרתית את החלטות בית הדין. בעקבות זאת, בית הדין שוקל להעביר את משמרות הילד לאב וכפי שנאמר בהחלטותיו הקודמות של בית הדין.

האם תובעת מזונות קטין אף שהיא מנכרת את הילד מאביו. עקב לכך, האב מבקש לדוחות את בקשת המזונות.

כאמור, האם אינה באה בידיהם נקיות.

דיון והכרעה

מצינו בפדר' של גدولי הדיניים שללו מזונות ילדים אפילו עד גיל שיש בהיות האם גורמת לניכור בין הילדים לבין אביהם.

הנה בעל הצעץ אליעזר בספרו חלק ט''ז סימן מ''ד כתוב:

זהו ההסבר על זכותו של האב לשולzMזונות בנו לאחר שש כאשר אין ברצונו לעבור עצמו, ומהו נקח למד בנסיבות גם אם ביום לשולzMזות ביקורו וחינכו כשהוא אצל אמו עד גיל ש, שאז גם הרמב"ם יודה להראב"ד כנ"ל וכזה הוא ומהו הוא מזוכתו אצל בתו בהיותה אצל אמה לעולם כשباءים לשולzMזות ביקורו ופגישותיו אליה, והכל מעיקרא דין ולא מתורת ענישה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

דברים אלו של בעל ציון אליעזר באים לאחר הסברו, כי **המציאות בה הילד אצל אימו בגילאים השונים אינו משומש שמקומו של הילד הוא אצל האם ולא אצל האב, אלא משומש שלמרות שמקומו צריך להיות אצל האב או אף אצל האב, העדיפות שיש לאם היא משומשת לו שייהי אצל אימו, אך אין בכך משום להוריד מזכות האב להימצא עמו ילדו. אנחנו עדין?**

בשנת 2022?

ועל כן במקומות בו האם משתמש בכוחה וגורעת מזכותו של האב להראות עם בנו, אין **חיווב מזונאות אף לא במזונאות הקטין שמתחת לגיל שש.**

דברים אלו של בעל הציון אליעזר הם מתוך מה שכתב בפסק דין שניית בבית הדין הגדול (פ"ר חלק י"ג החל מעמוד 17). פס"ד זה נכתב על ידי הרבנים הగאנונים הגדולים בעל ה"ציון אליעזר", בעל ה"יביע אומר" והרב יצחק קוליץ צ"ל, ושם כתבו בין השאר:

הרי לנו שהmaharshd"m ז"ל השווה בזה דין הבית שאצל אמה לעולם לדין הבן שהוא אצל אמו עד שש שנים, ושכשש שמצווח שדין הבן תוקן ואצל אמו הוא דוקא כשהאם בתוקן העיר אבל כשהולכת למקום אחר יכול האב לדרש להעבירו אצלו ואם לאו לאיtin לו מזונותיו, כך גם דין הבית שוה בזה לדין הבן, שהיכא שהאם רוצה להוליכה למקום אחר, האב יכול למנווע זאת, ואם הדבר לא עולה בידו לעכבה דלא ציתה דין אזי מזכותו לעכבר מזונאותה של הבית, דברגון דא לא חלו כל הדיינים שנאמרו והותקנו שהבן יהיה אצל אמו עד שש והbateה לעולם.

ובאמת הוא הדיין נמי היכא שנמצאים באותו העיר אלא שלא ניתן לו לאב לרוותם, דמאי שנא, וויל בתר טעמא כנ"ל, ואדרבה כאשר הבן או הבית נמצאים בעיר ואין ביכולתו לראותם הוא במידה מה עוד יותר גורע ממה שהאם הייתה אתם בעיר אחרת, כי האב נמצא ועומד במצב כזה של "ועיניך ראות וככלות אליהם כל היום ואין לאל ידיך".

מתוך כל דברי המהארשד"מ האמורים נשמעת גם הנימה כי הדברים בזה כל כך ברורים ואמיתיים עד שהמה גם בבחינה של "למה לי קרא סברא הו" שתקנת חכמים להשייר אצל האם לא הייתה על כגן דא היכא שימנע מהאב מלהראותם ומלחנכם וכו', וכל מי שיפקפק בזה אינו אלא מן המתמיים, כי אין הדעת סובלת להרחק בין אב לבנו, בפרט כשהוא היחיד לו ונפשו קשורה בנפשו, וחוז"ל הא לא אמרו לך בין בן שהוא יחיד, ואותו הדבר גם בכת, דבן ובת שווים בזה, ואפילו מאחים אין הדעת סובלת להרחקה מהם ושיקויים בהם "זיאכל חצי בשרו", וכ"ש באב לגבי בנו או בתו ש"המו מעיו עליהם" ברוחמי אב, מי ישמעומי ריצה להאמין בכוואת.

כדי להזכיר שכדברי המהארשד"מ הנ"ל שמדובר גם אליבא דהרבנן דבן עד גיל שש אצל אמו, מכל מקום אינה יכולה להוליכה למקום אחר אפילו תוקן שש, כותב לבאר בפשטות גם המב"ט בתשובותיו בה"א סי' קס"ה, ונימוקו עמו, דכשהם אכן אפשרו שהם גרים עמה יכול להנכם לפעמים, ואם היא תוליך אותם לא יוכל להנכם כלל ע"ש, וממילא אותו הדבר גם בכת, דבן ובת שווין בזה, והוא הדבר גם כשמצאתי בעיר ורק אין נוחנים לאב להיפגש אתה וכנ"ל.

ומעתה, הויאל ולשיטת מהריב"ל רשאית האם להוציא את הבית לעיר אחרת, ממילא שם בן פחות משש רשאית להוציאו לעיר אחרת.

אולם, בספר "פרח מטה אהרון", לא כתוב כך, וכך כתוב בחלק א' סי' ק"י:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

למ"ש בתחילת דאי לא מימר לדעת מהריב"ל דהbatch האם לעולם אפילו עוקרת דירתה, בין נמי דין הכי, ויראה דאי לא מימר הכי משום שיש חילוק בין בן לבת, שמה שכחוב הרב היינו לגבי בת אצל האם קאמר הכי, דאי עוקרת דירתה - מוליכה אצלה, דהכי קאמר, הבת אצל האם לעולם, בין גדולה בין קטנה, אבל הבן אפילו לדעת הרמב"ם לא אמרין דעת שש שנים הוא אצל האם אלא דוקא כשהיא בעיר שמת בעלה, אבל אם רוצה להעלימה בדברים ועוקרת דירתה מעיר בעלה לא שבקין.

ועיין עוד בהמשך התשובה הנ"ל, שהביא ראייה מדברי מהריב"ל שהוא סובר שבן פחות משש, אין האם רשאית להוציאו לעיר אחרת, ומסיק שתקנת הבית אינה זהה ממוקמה, ומ"כ אין מפרישין אינה אלא תוך העיר.

הרי שבן פחות משש, גם דעת מהריב"ל היא שאין האם רשאית להוציאו לעיר אחרת, ואם האם הוצאה את הבן לעיר אחרת, לכארה יש לפטור את האב ממזונתו, וכפי שנဟבר מדברי המהרשר"ם, שאם האם אינה רשאית להוציא את הבית ובן פחות משש לעיר אחרת, והיא הוצאה אותם, פטור האב ממזונותיהם, כך לשיטת מהריב"ל בגין פחות משש.

דברים אלו צוטטו בפסק דין של בית הדין הגדול תיק מס' 813634/2, כshedut הרוב - הרבניים גאנונים הרב שאנן זצ"ל והרב בוארון שליט"א - לשולול מזונות ליד קטן פחות מגיל שש.

אף בפסקה האזרחות מצינו הינה לפסיקה זו. ראה פסק בית הדין האזרורי ירושלים מס' 940944/17 שכך פסקו והביאו ראיות רבות מהפסקה האזרחות.

במקרה דנן עסקין באם הגורמת נזק בניתוק הבן מהאב.

בית הדין כבר התקנס כמה פעמים ואף קנס אותה בקנסות ובהוצאות משפט על כך שבגינה האב לא רואה את ילדו כבר כשנה וחצי ויותר. **יפה. שלב שלב. אך בזמן יש כאן מרכיב חשוב!**

למרות זאת, האם מסרבת לכל שיתוף פעולה עם האב ומתנגדת לקיים החלטות בית הדין.

לדעת בית הדין יש חששכבד שהאם אינה רואיה לגדל את הילד. **לכן בית הדין הורה לאם לפנות לבדיקה מסוגלות הורית ולהמציא חוות דעת פסיכיאטרית על מצבה ומסוגלה.**

אף רשות הרוחה המליצו על ביצוע בדיקה זו.

בשונה מנושא ההחלטה ופסק הדין שהובאו לעיל, בהם אמן האם הרחיקה את הילדים מהאב וגורמה בכך ניכור קשה בין הילדים, אך לא בהכרח שעשתה זאת מתווך רצון לפגוע באב, ואפשר בהחלט שעשתה זאת מתווך נוחות לגור ליד קרוביו משפחתה ועוד סיבות, אך לא הוזכרו שם טענות בדבר פגיעה מכוונת ומרושעת בקשר בין ילדיו.

במקרה שלפנינו האישה פועלת אך ורק מתווך כוונה להרחק את הילד מהאב, אף שהתקבלו כל בקשותיה ודרישותיה להבטחת השמירה על הילד בנסיבות הנדרשת, כשהםפגשים מתקיימים במרכז הקשר וכו'.

אי אפשר להתעלם מכך בובאנו לפסק בעניין המזונות.

האב מצהיר כל העת "יבוא אצלי ואני אזון אותו ברוחב יד".

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

יובהר, כי עדין לא קבענו מסמורות בעניין המשמרות עד לקבלת התקירים וההמלצות בעניין המסגולות ההורית של האם. **שוב משמרות. כה מיותר. ראו ניר עמדה מעודכן בנושא שלצערנו בשלב זה תקף רק לבתי המשפט למשפחה.**

בית הדין קבע בהחלטתו האחוריונה כי אפשר ויתקיים דין בדבר העברת הילד מהאם לאב.

כך שמכל הניל' עליה שבנסיבות העניין לא ניתןחייב את האב במזונות הילד.

ברור שבמידה והאם תשיב את הילד למפגשים המוחלים - תישקל מחדש פסיקת המזונות.

לאור הניל' מחלוקת בית דין:

א. בית הדין דוחה את הבקשה לקביעת המזונות ופסיקתם עד אשר האם תמלא את כל החלטות בית הדין.

ב. כאשר האם תבצע את החלטות בית הדין, בזכותה להגיש בקשה שנייה לבית הדין ובבית הדין ישköל לחייב את האב אף למפרע בהתאם לכללי הדין.

והנה עוד הבדל בין רבני למשפחה: **רבני אין מצב צזה בו האם תשלם מזונות לאב. במשפחה קיים כמובן, לאחר גיל 6. ראו כאן.** ניתן לפרסם לאחר השמטה פרטים מזוהים.

ניתן ביום א' באדר א' התשפ"ב (02/02/2022).

הרבי דוד גרויסמן

הרבי אברהם אבידר

הרבי אברהם שמן

עוטק זה עשוי להכיל שינויים ותיקוני עריכה